Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (neljas koda)

2. mai 2022 *

Tühistamishagi – Dumping – Hiinast pärit pressitud alumiiniumi import – Akt, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks – Importija – Halduse üldakt, mis vajab rakendusmeetmeid – Isikliku puutumuse puudumine – Vastuvõetamatus

Kohtuasjas T-328/21,

Airoldi Metalli SpA, asukoht Molteno (Itaalia), esindajad: advokaadid M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjørtler ja V. Villante,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Luengo ja P. Němečková,

kostja,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president S. Gervasoni (ettekandja), kohtunikud R. Frendo ja J. Martín y Pérez de Nanclares,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades menetluse kirjalikku osa, eelkõige:

– komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväidet, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 30. septembril 2021,

– hageja seisukohti vastuvõetamatuse vastuväite kohta, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 14. novembril 2021,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

määruse[1]

1 Hageja Airoldi Metalli SpA palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada komisjoni 29. märtsi 2021. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/546, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit pressitud alumiiniumi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2021, L 109, lk 1; edaspidi „vaidlustatud määrus“).

[…]

Õiguslik käsitlus

[…]

Vaidlustatud määruse rakendusmeetmete olemasolu

[…]

19 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb vaidlustatud määruse rakendusmeetmete olemasolu ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel analüüsida selle sättega taotletavat eesmärki silmas pidades, milleks on võimaldada füüsilisel või juriidilisel isikul esitada hagi üldkohaldatavate aktide peale, mis ei ole seadusandlikud aktid, mis puudutavad teda otseselt ja mis ei vaja rakendusmeetmeid, vältides seega olukordi, kus selline isik peaks käituma õigusvastaselt, et saada võimalus pöörduda kohtusse (21. jaanuari 2014. aasta kohtumäärus Bricmate *vs.* nõukogu, T-596/11, ei avaldata, EU:T:2014:53, punkt 66; vt selle kohta 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Internacional de Productos Metálicos *vs.* komisjon, C-145/17 P, EU:C:2018:839, punkt 49).

20 Seega tuleb analüüsida, kas liidu halduse üldakt on rakendatud mõne muu aktiga, mille peale võib selle adressaat esitada hagi kas Üldkohtus või liikmesriikide kohtus (vt selle kohta 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Internacional de Productos Metálicos *vs.* komisjon, C-145/17 P, EU:C:2018:839, punktid 50 ja 51, ning 21. jaanuari 2014. aasta kohtumäärus Bricmate *vs.* nõukogu, T-596/11, ei avaldata, EU:T:2014:53, punkt 67).

[…]

23 Seega tuleb käesolevas asjas vastavalt kohtupraktikale, mille kohaselt tuleb lähtuda hagi esitamise õigusele tugineva isiku olukorrast ja lähtuda üksnes hagi esemest (19. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Telefónica *vs.* komisjon, C-274/12 P, EU:C:2013:852, punktid 30 ja 31, ning 12. jaanuari 2017. aasta kohtumäärus Amrita jt *vs.* komisjon, C-280/16 P, ei avaldata, EU:C:2017:9, punktid 36 ning 37), kindlaks teha, kas vaidlustatud määrus, mille ese on kehtestada importijatel tasumisele kuuluv dumpinguvastane tollimaks, vajab rakendusmeetmeid hageja suhtes, kes on asjaomase kauba importija.

24 Samas nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, mis on alguse saanud nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), muudetud redaktsioonis (edaspidi „1992. aasta tolliseadustik“), mis on üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri

[1] Esitatud on üksnes käesoleva kohtumääruse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1), muudetud redaktsioonis (edaspidi „2013. aasta tolliseadustik“) sätete alusel, mis kuulub käesoleval juhul kohaldamisele, et määrused, millega nähakse ette lõplikud dumpinguvastased tollimaksud, vajavad neid makse tasuma kohustatud importijate suhtes rakendusmeetmeid, milles talle teatatakse tasumisele kuuluv tollimaksuvõlg (18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punktid 38 ja 39; 5. veebruari 2013. aasta kohtumäärus BSI *vs.* nõukogu, T-551/11, ei avaldata, EU:T:2013:60, punkt 53; 21. jaanuari 2014. aasta kohtumäärus Bricmate *vs.* nõukogu, T-596/11, ei avaldata, EU:T:2014:53, punkt 72; 7. märtsi 2014. aasta kohtumäärus FESI *vs.* nõukogu, T-134/10, ei avaldata, EU:T:2014:143, punkt 33; 19. mai 2021. aasta kohtuotsus China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt *vs.* komisjon, T-254/18, edasi kaevatud, EU:T:2021:278, punkt 116, ning 14. septembri 2021. aasta kohtumäärus Far Polymers jt *vs.* komisjon, T-722/20, ei avaldata, EU:T:2021:598, punkt 66).

25 Eelkõige on 2013. aasta tolliseadustiku artikli 101 lõikes 1 nähtud ette, et alusmääruse artikli 14 lõike 1 rakendamiseks, mille kohaselt nõuavad lõplikud dumpinguvastased tollimaksud sisse liikmesriigid, määrab „[t]oll, kes vastutab koha eest, kus tollivõlg tekib […], […] tasumisele kuuluva impordi- või eksporditollimaksu summa“, ilma et lõplike dumpinguvastaste tollimaksude puhul oleks selles osas ette nähtud erand. Lisaks on selle tolliseadustiku artikli 104 lõikes 1 sätestatud, et artiklis 101 osutatud toll teeb vastavalt riigisisestele õigusaktidele arvestuskande selle artikli kohaselt kindlaksmääratud tasumisele kuuluva impordi- või eksporditollimaksu summa kohta. Lõpuks on nimetatud tolliseadustiku artikli 102 lõikes 1 sätestatud, et tolliasutus teavitab tollivõlast võlgnikule vormis, mis on ettenähtud kohas, kus tollivõlg tekkis või loetakse tekkinuks, ning selle lõikes 2 täpsustatud, et kui tasumisele kuuluva impordi- või eksporditollimaksu summa on võrdne tollideklaratsiooni kantud summaga, on kauba vabastamine tolli poolt samaväärne võlgnikule tollivõlast teatamisega.

26 Vastupidi hageja väidetele ei saa seega tollieeskirjade muudatusest järeldada, et käesolevas asjas kohaldatava 2013. aasta tolliseadustiku kehtivusajal ei vaja lõpliku dumpinguvastase tollimaksu ette nägevad määrused enam importijate suhtes rakendusmeetmeid. See on nii seda enam, et 2013. aasta tolliseadustiku sätted, millele on viidatud eespool punktis 25, ei erine sugugi varem kehtinud sätetest. Riigisisese tolli poolt tollimaksu summade kindlaksmääramine, nendest summadest võlgnikule teatamine ning asjaolu, et kauba vabastamine on võrdväärne võlgnikule tollivõlast teatamisega juhul, kui tasumisele kuuluv tollimaksu summa ja importija deklaratsiooni kantud summa on võrdne, oli nähtud ette juba 1992. aasta tolliseadustiku artiklites 217 ja 221.

27 Neid kaalutlusi ei sea kahtluse alla hageja argumendid, mille kohaselt ei võeta sellises analüüsis arvesse 2013. aasta tolliseadustiku rakendamiseks selle seadustiku IX jaotisesse sisse viidud „elektroonilisi süsteeme“.

28 Tõepoolest, 2013. aasta tolliseadustiku IX jaotise sätetest ja selle IX jaotise alusel komisjoni poolt vastu võetud sätetest nähtub, et „teabevahetus (nagu deklaratsioonid, taotlused või otsused) tolliasutuste vahel ning ettevõtjate ja tolliasutuste vahel […] õigusaktide kohaselt […] peab toimuma elektroonilisi andmetöötlusvahendeid kasutades“ (2013. aasta tolliseadustiku artikli 6 lõige 1).

29 Nagu nähtub selle sätte sõnastusest endast ja ka eespool punktis 25 viidatud 2013. aasta tolliseadustiku sätetest, puudutab see teavitamine siiski ettevõtjate ja tolliasutuste vahelist teabevahetust ega tähenda iseenesest igal juhul, et kauba importi ja dumpinguvastase tollimaksu tasumisse sekkuvad edaspidi üksnes ettevõtjad, ilma et sellesse sekkuks hiljem liikmesriigi toll.

30 Hageja poolt selle kohta esitatud tõendid üksnes kinnitavad sellist tõlgendust. Ühelt poolt nähtub tolliagendi koostatud tollideklaratsiooni esitamise ja tasumisele kuuluva tollimaksu kindlaksmääramise protsessi kirjeldusest, mille hageja lisas vastuvõetamatuse vastuväite kohta esitatud seisukohtadele, et pärast seda, kui elektroonilisse tollisüsteemi – mille kuulumist liikmesriigi tolli vastutusalasse ei ole vaidlustatud – on kantud tollideklaratsioon muu hulgas importijapoolse hinnanguga tollimaksusumma kohta, genereerib see süsteem otsuse heakskiitmise kohta, mis toimub teatava koodi määramise vormis, mis tähendab asjaomase kauba vabastamist ja vabasse ringlusse lubamist. Teiselt poolt tuleb märkida, et hageja poolt vastuvõetamatuse vastuväite kohta esitatud seisukohtade lisas esitatud tollideklaratsioonidele on lisatud Itaalia tolli (Agenzia Dogane Monopoli) väljastatud dokumendid, mis sisaldavad mitut koodi.

31 Sellest tuleneb, et vaidlustatud määrus saab avaldada mõju üksnes importija koostatud tollideklaratsiooni alusel (vt vastupidise olukorra kohta 14. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus Doux *vs.* komisjon, T-434/13, ei avaldata, EU:T:2016:7, punktid 60–64), millele omakorda peab tingimata järgnema teatav liikmesriigi tolli meede. On tõsi, et enamasti ja kui kontrolli läbi ei viida, piirdub see meede eespool nimetatud elektroonilise teavitamisega ning tolli sekkumine kontrolli läbiviimise teel, millele järgneb kontrolli tulemuste ja tasumisele kuuluva maksu võimaliku korrigeeritud summa teatamine, leiab aset harvem. Isegi kui liikmesriigi ametiasutuste tegevus piirdub nimetatud elektroonilise teavitamisega, võtavad need ametiasutused siiski vastu teatava akti. Seega ei oma tähtsust käesolevas asjas hageja osutatud asjaolu, et tema kaupa ei ole kontrollitud.

32 Samuti ei oma tähtsust hageja väidetud asjaolu, et riigisisestel tolliasutustel ei ole vaidlustatud määruse rakendamisel mingit kaalutlusruumi, kui nad otsustavad kontrolli mitte läbi viia. Peale asjaolu, et sellist väidet võib mõista nii, et sellega tunnustatakse, et teatav rakendamine on riigisiseste ametiasutuste poolt vajalik, tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on kaalutlusruumi puudumine kriteerium, mida tuleb kontrollida tuvastamaks, kas tingimus, et akt puudutab hagejat otseselt, on täidetud, mis omakorda on vastavalt ELTL artikli 263 neljanda lõigu sõnastusele eraldiseisev tingimus sellest nõudest, et tegemist on aktiga, mis ei vaja rakendusmeetmeid (vt selle kohta 18. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Internacional de Productos Metálicos *vs.* komisjon, C-145/17 P, EU:C:2018:839, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 21. jaanuari 2014. aasta kohtumäärus Bricmate *vs.* nõukogu, T-596/11, ei avaldata, EU:T:2014:53, punkt 74 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Järeldada 2013. aasta tolliseadustikuga kehtestatud automatiseerimisest, et vaidlustatud määrus ei vaja rakendusmeetmeid, tähendaks akti rakendusmeetmete puudumise õigusliku kriteeriumi hindamise sõltuvusse seadmist puhtalt tehnilistest asjaoludest. Selline sisuline lihtsustamine, mis pealegi on riigisiseste ametiasutuste kaalutlusruumi puudumisel põhjendatud, ei saa aga kaasa tuua selliseid tagajärgi (vt selle kohta 5. veebruari 2013. aasta kohtumäärus BSI *vs.* nõukogu, T-551/11, ei avaldata, EU:T:2013:60, punkt 49).

34 Lisaks tuleb märkida, et 2013. aasta tolliseadustiku artiklist 44 ja ka varem kehtinud sätetest (1992. aasta tolliseadustiku artiklid 243–245) tuleneb, et tollialaste õigusaktide kohaldamist puudutavate tolliasutuse otsuste peale võib importija esitada kaebuse vastavalt menetlusele, mille asjaomane liikmesriik on nimetatud sätte alusel selleks kehtestanud, väites liikmesriigi kohtus vajaduse korral, et dumpinguvastaseid tollimakse kehtestav määrus on õigusvastane, ning liikmesriigi kohus saab enne asja lahendamise juurde asumist kasutada ELTL artiklis 267

sätestatud võimalust (vt selle kohta 14. septembri 2021. aasta kohtumäärus Far Polymers jt *vs.* komisjon, T-722/20, ei avaldata, EU:T:2021:598, punktid 67 ja 68 ning seal viidatud kohtupraktika).

35 Kõigest eelnevast tuleneb, et vaidlustatud määrus vajab hageja suhtes rakendusmeedet, mistõttu selleks, et tema hagi tunnistataks vastuvõetavaks, peab hageja tõendama, et nimetatud määrus puudutab teda isiklikult.

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

määrab:

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

2. Mõista kohtukulud välja Airoldi Metalli SpA-lt.

Luxembourg, 2. mai 2022

Kohtusekretär
E. Coulon

Koja president
S. Gervasoni